

Sygn. akt V U 302/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: star. sekr. sądowy Marta Grabowska

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2017 r. w Legnicy

sprawy z wniosku J. K. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania J. K. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 10 marca 2017 r.

znak (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt VU 302/17

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 10 marca 2017r. - znak (...) - odmówił J. K. (1) prawa do emerytury z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnych .

W uzasadnieniu strona pozwana podała ,iż wnioskodawca nie spełnia warunków określonych w art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych , gdyż - na dzień 1 stycznia 1999r. - udokumentował jedynie 05 miesięcy i 22 dni pracy w warunkach szczególnych – wobec wymaganych co najmniej 15 lat , wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy .

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. , że do wniosku o emeryturę ubezpieczony nie przedłożył świadectw pracy w szczególnych warunkach.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył J. K. (1), w którym domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznanie jemu prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnych .

W uzasadnieniu skarżący podał, iż wbrew twierdzeniem strony pozwanej posiada – na dzień 01 stycznia 1999r. - wymagany przepisami okres zatrudnienia w szczególnych warunkach w wymiarze ponad 15 lat - w następujących zakładach i okresach:

- w (...) Przedsiębiorstwie (...) W. Zakład (...) w G. od 08 grudnia 1975r. do 03 kwietnia 1976r.,
- w (...) Gospodarstwie (...) K. Zakład (...) w D. od 01 lipca 1974r. do 29 listopada 1975r. oraz od 27 maja 1976r, do 22 marca 1984r.,
- w (...) Przedsiębiorstwie (...) w G. od 28 marca 1984r. do 31 stycznia 1992r.
- w PHU (...) s.c. w G. od 01 lutego 1992r. do 28 lutego 1993r.
- w (...) Spółka cywilna (...) od 10 marca 1994r. do 31 marca 1999r. ,

W odpowiedzi na odwołanie strona pozwana wniosła o jego oddalenie.

W uzasadnieniu podtrzymała w całości argumenty przedstawione w zaskarżonej decyzji .

Dodatkowo organ rentowy wskazał , że nie rozpoznawał – jako pracy w warunkach szczególnych – okresów wskazanych w odwołaniu , ponieważ wnioskodawca nie przedłożył żadnego dokumentu potwierdzającego wykonywanie pracy w szczególnych warunkach .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. K. (1) urodził się dnia (...)

Wiek 60 lat osiągnął dnia (...)

Dnia 21 lutego 2017r. J. K. (1) złożył wniosek o prawo do emerytury z tytułu zatrudnienia warunkach szczególnych .

Na dzień 1 stycznia 1999r. skarżący legitymował się - uznanym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. - stażem ubezpieczeniowym w łącznym wymiarze 25 lat 11 miesięcy i 29 dni .

Na dzień 1 stycznia 1999r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. uznał za udokumentowaną pracę w szczególnych warunkach w okresie od 10 maja 1993r. do 31 października 1993r. tj. zatrudnienie w(...) w L. i wykonywanie na stałe oraz w pełnym wymiarze czasu pracy prac ładowacza pod ziemią .

dowody: - akta emerytalne wnioskodawcy k : 1-8 oraz akta o ustalenie kapitału początkowego k.1-15 .

J. K. (1) zatrudniony został w (...) Gospodarstwie (...)w K. Zakładzie (...) w D. od 01 lipca 1974r. na stanowisku pracownika fizycznego. Wykonywał wszystkie prace przy produkcji roślinnej i zwierzęcej . Prace te wnioskodawca wykonywał na stałe i w pełnym wymiarze czasu pracy do 29 listopada 1975r.

W trakcie zatrudnienie w wyżej wymienionym zakładzie pracy J. K. (1) odbył kurs doskonalenia zawodowego celem uzyskania uprawnień do prowadzenia ciągników rolniczych .

Prawo jazdy kategorii D skarżący uzyskał w dniu 06 maja 1975r. Ta kategoria prawa jazdy uprawniała wnioskodawcę do kierowania ciągnikami rolniczymi .

Po uzyskaniu tych uprawnień wnioskodawca do końca zatrudnienia tj. do 29 listopada 1975r. nadal zatrudniony był na stanowisku pracownika fizycznego , ale na stałe i w pełnym wymiarze czasu pracy od 07 maja 1975r. do 29 listopada 1975r. wykonywał prace kierowcy ciągnika . Były to prace polowe przy orkach , zasiewach , opryskach, przy nawożeniu pól oraz przy zniwach i zbiorach buraków , ziemniaków .

W okresie od 08 grudnia 1975r. do 03 kwietnia 1976r. J. K. (1) zatrudniony był w (...) Przedsiębiorstwie (...) W. Zakład (...) w G. od 08 grudnia 1975r. do 03 kwietnia 1976r.

W zakładzie tym zatrudniony został jako kierowca ciągnika rolniczego . Podczas zatrudnienia J. K. (1) na stałe i pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace kierowcy ciągnika rolniczego przy transporcie zboża między młynami należącymi do (...) Zakładów (...).

J. K. (1) ponownie zatrudniony został w (...) Gospodarstwie (...) w K. Zakładzie (...) w D. od 27 maja 1976r. na stanowisku traktorzysty . Wnioskodawca na stałe i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał przy użyciu ciągnika rolniczego prace polowe przy orkach , zasiewach , opryskach, przy nawożeniu pól itp.

W okresie żniw J. K. (1) pracował w polu przy żniwach . Jeździł ciągnikiem rolniczym , który na przyczepę odbierał zboże z kombajnów rolniczych . Następnie wykonywał prace transportowe przy przewożeniu zboża z pól na magazyn .

W okresie jesiennym ubezpieczony przewoził z pól buraki do cukrowni . W tym zakresie wykonywał prace transportowe .

Zimą wnioskodawca wykonywał prace transportowe przy przewożeniu kiszonki dla bydła z przym do obory . Wykonywał również prace przy odśnieżaniu dróg .

Ponadto przez cały rok J. K. (1) wykonywał prace transportowe przy przewożeniu towarów z wagonów kolejowych .

W wyżej wymienionym okresie zatrudnienia J. K. (1) wykonywał również prace przy naprawie sprzętu i maszyn rolniczych i prace spawacza elektryczny.

Od 28 marca 1984r. do 31 stycznia 1992r. wnioskodawca zatrudniony był w (...) Przedsiębiorstwie (...) w G. na stanowisku spawacza .

Podczas zatrudnienia na stałe i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace przy zgrzewaniu elektrycznym tzw. haftowaniu oraz przy spawaniu elektrycznym elementów konstrukcyjnym wielkiej płyty.

Podejmując zatrudnienie w tym przedsiębiorstwie wnioskodawca nie miał uprawnień spawalniczych , ale zakład pracy dopuścił go do wykonywania tych prac .

Przy konstrukcji stalowej wielkiej płyty J. K. (1) wykonywał także prace zbrojarskie. Były to prace poprzedzające prace przy zgrzewaniu elektrycznym(rodzaj specjalnego spawu elektrycznego) , a następnie spawaniu elektrycznym konstrukcji stalowych wielkiej płyty.

Następnie w PHU (...) s.c. w G. wnioskodawca od 01 lutego 1992r. do 28 lutego 1993r. zatrudniony był na stałe i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku spawacza .

Firma ta powstała po przekształceniu w kilka spółek(...) Przedsiębiorstwa (...) w G. . W wyżej wymienionym zakładzie pracy J. K. (1) wykonywał prace zbrojarza konstrukcji stalowej wielkiej płyty i spawacza elektrycznego .

Takie same prace na stałe i pełnym wymiarze czasu pracy wnioskodawca wykonywał będąc zatrudnionym w (...) Spółka cywilna(...) od 10 marca 1994r. do 31 marca 1999r .

Podczas zatrudnienia w wyżej wymienionym zakładzie pracy J. K. (1) uzyskał uprawnienia spawacza elektrycznego .

dowód :

- akta osobowe dotyczące zatrudnienia wnioskodawcy w: (...) Przedsiębiorstwie (...) W. Zakład (...) w G. ; (...) Gospodarstwie (...) K. Zakład (...) w D. ; (...) w L. ,

- przesłuchanie świadków protokół rozprawy z dnia 21.06. 2017. : .

D. C. k. 52v.00:13:15 i następne ; T. G. k.52v-53 - 00:25:31 i następne ; S. K. k.53 - 00:40:26 i następne ; Z. M. k.53v 00:54:10 i następne ; J. M. k.53v-54 - 01:01:05 i następne ; A. R. k.54 - 01:08:30;B. Z. k.54 - 01:15:11 i następne ,

- przesłuchanie wnioskodawcy J. K. (1) protokół rozprawy z dnia 21.06.2017r. 01:19:02 -01:30:46 .

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie .

Zgodnie z treścią art. 184 ust.1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016r., poz. 887 z późniejszymi zmianami) - urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 , jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. dnia 1 stycznia 1999r. osiągnęli :

1. okres zatrudnienia w szczególnych warunkach wymagany w przepisach dotychczasowych nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat dla mężczyzn oraz ,
2. okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 tj. 25 lat dla mężczyzn- (ust. 1) .

Emerytura – zgodnie z warunkami określonymi w ust. 2 art. 184 ustawy emerytalnej – przysługuje pod warunkiem nie przystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych , na dochody budżetu państwa .

Art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych stanowi , że ubezpieczonym , urodzonym przed dniem 01 stycznia 1949 r. , będącymi pracownikami , zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze , przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 cytowanej ustawy .

Zgodnie z treścią par. 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z dnia 18 lutego 1983r., Nr 8 poz. 43 z późniejszymi zmianami) – za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury uważa się okres wynoszący 25 lat dla mężczyzn – liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do zatrudnienia .

Jak wynika treści akt ubezpieczeniowych - wnioskodawca J. K. (1)- na dzień 01 stycznia 1999r. - udokumentował łącznie 25 lat 11 miesięcy i 29 dni .

Zatem został spełniony – po stronie wnioskodawcy - warunek określony w par. 3 wyżej wymienionego Rozporządzenia Rady Ministrów, a dotyczący okresu zatrudnienia wymaganego do uzyskania prawa do emerytury .

Zapis par. 4 ust. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z dnia 18 lutego 1983r., Nr 8, poz. 43 z późniejszymi zmianami) – stanowi, iż pracownik , który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienionych w wykazie A nabywa prawa do emerytury, jeżeli łącznie spełnia następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn i ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach .

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. uznał z okresów zatrudnienia jedynie pracę w (...) w L. -na stanowisku ładowacza pod ziemią - jako pracę w szczególnych warunkach . Był to okres od 10 maja 1995r. do 31 października 1993r. (tj. 05 miesięcy i 22 dni) .

Spornym między stronami – po złożeniu przez J. K. (1)odwołania w niniejszej sprawie - był zatem charakter zatrudnienia wnioskodawcy w (...) Przedsiębiorstwie (...) W. Zakład (...) w G. od 08 grudnia 1975r. do 03 kwietnia

1976r.; w (...) Gospodarstwie (...) K. Zakład (...) w D. od 01 lipca 1974r. do 29 listopada 1975r. oraz od 27 maja 1976r. do 22 marca 1984r.; w (...) Przedsiębiorstwie (...) w G. od 28 marca 1984r. do 31 stycznia 1992r. ; w PHU (...) s.c. w G. od 01 lutego 1992r. do 28 lutego 1993r.; w (...) Spółka cywilna (...) od 10 marca 1994r. do 31 grudnia 1998r. – tj. do końca spornego okresu .

J. K. (1) za sporne okresy nie przedstawił świadectw pracy w warunkach szczególnych .

Zgodnie z par. 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze zakład pracy wydaje zaświadczenie o zatrudnieniu w szczególnych warunkach , wyłącznie na podstawie posiadanej dokumentacji , natomiast w sądowym postępowaniu odwoławczym możliwe jest ustalenie tych okresów także w oparciu o inne dowody " . W niniejszym postępowaniu takimi dowodami były zeznania świadków , przesłuchanie strony i akta osobowe dotyczące spornego okresu zatrudnienia .

Na podstawie zeznań świadków : D. C. , T. G. , Z. M. , J. M. , B. Z. i przesłuchania wnioskodawcy Sąd uznał , iż wnioskodawca wykonywał na stałe i w pełnym wymiarze czasu pracy – prace wymienione w wykazie A Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r.

Były to prace w następujących zakładach i okresach :

- w (...) Przedsiębiorstwie (...) W. Zakład (...) w G. od 08 grudnia 1975r. do 03 kwietnia 1976r. (03 miesiące i 27 dni) – praca w transporcie kierowcy ciągnika - wymieniona w wykazie A dział VIII pkt. 3 powołanego powyżej rozporządzenia ,

- w (...) Przedsiębiorstwie (...) w G. od 28 marca 1984r. do 31 stycznia 1992r. (07 lat 10 miesięcy i 04 dni) – praca przy spawaniu elektrycznym – wymieniona w wykazie A dział XIV pkt. 12 powołanego powyżej rozporządzenia ,

- w PHU (...) s.c. w G. od 01 lutego 1992r. do 28 lutego 1993r. (01 rok 01 miesiąc) – praca przy spawaniu elektrycznym – wymieniona w wykazie A dział XIV pkt. 12 powołanego powyżej rozporządzenia ,

- w (...) Spółka cywilna (...) od 10 marca 1994r. do 31 marca 1999r. (04 lata 09 miesięcy i 22 dni) – praca przy spawaniu elektrycznym – wymieniona w wykazie A dział XIV pkt. 12 powołanego powyżej rozporządzenia ,

W toku przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego ustalono , iż wnioskodawca wprawdzie uprawnienia do spawania elektrycznego uzyskał dopiero podczas zatrudnienia w (...) Spółka cywilna - to jednak powołani przez J. K. (1) świadkowie potwierdzają wiarygodność zapisów w przedłożonych przez ubezpieczonego świadectwach pracy . Z zeznań powołanych powyżej świadków wynikało , iż w wymienionych okresach i zakładach J. K. (1) na stałe i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace przy spawaniu elektrycznym , przy montażu konstrukcji stalowych wielkiej płyty . W ocenie sądu to faktyczne wykonywanie przez wnioskodawcę na stałe i w pełnym wymiarze czasu pracy przy zgodzie zakładów pracy , pomimo braku formalnych uprawnień spawalniczych decyduje o zaliczeniu J. K. (1) tych prac jako prac wykonywanych w szczególnych warunkach wymienionych w wykazie , dziale i punkcie powołanego rozporządzenia .

W konsekwencji tak poczynionych ustaleń sąd uznał , iż na dzień wejścia w życie ustawy emerytalnej tj. w dniu 01 stycznia 1999r. wnioskodawca udowodnił łącznie 14 lat 05 miesięcy i 19 dni tj. 13 lat 11 miesięcy i 27 dni (okresów wymienionych w niniejszym uzasadnieniu tj. zatrudnienie w (...) Przedsiębiorstwie (...) W. Zakład (...) w G. , (...) Przedsiębiorstwie (...) w G. , PHU (...) s.c. w G. , (...) Spółka cywilna (...) oraz 05 miesięcy i 22 dni (okres zatrudnienia uznany przez ZUS w zaskarżonej decyzji – zatrudnienie w (...) w L.) .

Do okresów pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze sąd nie zaliczył J. K. (1) okresu pracy w (...) Gospodarstwie (...) K. Zakładzie (...) w D. .

Z akt osobowych i przesłuchania wnioskodawcy wynikało , że w okresie od 01 lipca 1974r. do 06 maja 1975r. J. K. (1) zatrudniony był jako pracownik fizyczny . Wykonywał w (...) Gospodarstwie (...) prace przy produkcji zwierzęcej i prace polowe oraz wszystkie inne prace nie wymagające kwalifikacji zawodowych .

Dopiero po uzyskaniu w dniu 06 maja 1975r. uprawnień do kierowania ciągnikami rolniczymi wnioskodawca wykonywał prace polowe i prace transportowe związane z przewożeniem zboża i ziemniaków do magazynów i buraków do magazynu i cukrowni .

Prace transportowe nie były zatem wykonywane przez J. K. (1) na stałe i w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie od 07 maja 1975r. do 29 listopada 1975r. Większość prac jakie wnioskodawca wykonywał w tym okresie zatrudnienia były to prace polowe z uwagi na kalendarz tych prac .

Prace polowe wykonywane przez kierowców ciągników nie są pracami wymienionymi w wykazie A dział VIII pkt. 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze .

Szczegółowa wykładnia systemowa tego zagadnienia prawnego przedstawiona została w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 22 czerwca 2016r. IUK 43/16 i wyrokach wydanych w następujących sprawach : III UK 66/16, IIUK 675/15, IIUK 512/15, IIIUK 1/16.

Sąd rozpoznający niniejszą sprawę w pełni podziela argumenty przedstawione w powołanym orzecznictwie Sądu Najwyższego .

Wykaz A Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r.”ma charakter stanowiskowo-branżowy. Pod pozycjami zamieszczonymi w kolejnych działach wykazu wymieniono konkretne stanowiska przypisane danym branżom, uznając je za prace w szczególnych warunkach uprawniające do niższego wieku emerytalnego. Specyfika poszczególnych gałęzi przemysłu determinuje bowiem charakter świadczonych w nich prac i warunki, w jakich są one wykonywane, ich uciążliwość i szkodliwość dla zdrowia. Nie można zatem swobodnie czy wręcz dowolnie, z naruszeniem postanowień rozporządzenia, wiązać konkretnych stanowisk pracy z branżami, do których nie zostały one przypisane w tym akcie prawnym (por. wyroki Sądu Najwyższego z 5 maja 2016 r., III UK 132/15, Legalis nr 1472987, z 25 października 2016 r., II UK 352/15, Legalis nr 1538673, z 19 maja 2011 r., III UK 174/10, Legalis 442104)” (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 26 stycznia 2017r. , sygn akt IIIAUa 1695/16).

W konsekwencji sąd uznał , że tylko prace , które wykonywane były w transporcie przez kierowcę ciągnika - stałe i w pełnym wymiarze czasu pracy , uprawniały zaliczenia ich zgodnie z wykazem A działem VIII pkt. 3 powołanego powyżej rozporządzenia .

Tymczasem z analizy akt osobowych oraz z przesłuchania wnioskodawcy i z zeznań świadków : S. K. i A. R. wynikało , iż większość prac wykonywanych przez wnioskodawcę były to prace polowe .

Taka sama sytuacja miała miejsce podczas kolejnego zatrudnienia wnioskodawcy w (...) Gospodarstwie (...) K. Zakładzie (...) D.od 27 maja 1976r. do 22 marca 1984r. .

W tym stanie rzeczy wskazać należy , że wbrew twierdzeniom wnioskodawcy w niniejszej sprawie nie ma przesłanek, by przyjmować tak, jak to wskazano w odwołaniu , że ”wykonywanie pracy kierowcy ciągnika niezależnie od branży, w której praca jest wykonywana skutkuje zaliczeniem tego okresu jako uprawniającego do nabycia emerytury w obniżonym wieku. Chodzi bowiem o to, że umieszczenie wskazanych stanowisk w „transporcie i łączności”, mimo ujęcia pracy traktorzysty, kombajnisty lub pojazdu gąsienicowego odrębnie od pracy kierowcy samochodów ciężarowych, autobusów i pojazdów specjalistycznych, łączy szkodliwość tejże pracy nie z faktem prowadzenia tychże pojazdów, lecz z faktem prowadzenia tych pojazdów przy uwzględnieniu specyfiki pracy w transporcie i łączności oraz obciążeń psychofizycznych związanych z uczestniczeniem takich pojazdów w ruchu publicznym. Takich obciążeń nie

ma natomiast przy wykonywaniu prac na tych stanowiskach w rolnictwie, gdzie dominują prace polowe” (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 26 stycznia 2017r. , sygn akt IIIAUa 1695/16).

Analizując materiał dowodowy zgromadzony w sprawie odnośnie okresu zatrudnienia wnioskodawcy od 27 maja 1976r. do 22 marca 1984r. jako kierowcy ciągnika sąd miał także na względzie zeznania świadków S. K. i A. R. , którzy wskazali , że w okresie zimowym wnioskodawca zajmował się przewożeniem towarów z wagonów kolejowych , rozwożeniem z przyzmy kiszonek do obór dla zwierząt , pracami związanymi z odśnieżaniem . Wymienione prace są pracami wykonywanymi w transporcie . Jednakże wnioskodawca nie przedstawił dowodów , na podstawie których można byłoby uznać , iż w konkretnych miesiącach okresów zimowych - wymienionego spornego okresu – J. K. (1) na stałe i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w transporcie jako kierowca ciągnika .

Nie można w niniejszej sprawie pominąć również treści dokumentu dotyczącego w/w spornego okresu . Dokumentem tym jest świadectwo pracy wystawione dnia 19 marca 1984r. , z którego wynikało , że w (...) w K. w Zakładzie (...) w D. J. K. (1) pracował jako kierowca samochodowy , mechanik sprzętu i maszyn rolniczych i spawacz elektryczny(karta 7 akt o ustalenie kapitału początkowego) .

Wprawdzie słuchani w sprawie świadkowie wskazali , że wnioskodawca nie pracował w warsztacie remontowym to jednak z treści tego dokumentu jednoznacznie wynika , że podczas zatrudnienia w spornym okresie J. K. (1) wykonywał również prace przy naprawie sprzętu i maszyn rolniczych i prace spawacza elektryczny . Na podstawie zeznań słuchanych w sprawie świadków nie można było ustalić w jakim okresie i jakie prace wnioskodawca wykonywał przy spawaniu elektrycznym . Sam wnioskodawca udowodnił wykonywanie prac spawalniczych dopiero podczas zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w G. .

W tym miejscu wskazać należy , że” proces w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych jest procesem w pełni kontrydiktoryjnym. To na ubezpieczonym ciąży obowiązek dowodowy w myśl art. 6 kc, bowiem to on ubiegał się o przyznanie wcześniejszej emerytury, powinien był zatem wykazać, że spełnił wszystkie wymagane przesłanki do tego świadczenia wymienione w przepisach art. 184 ustawy emerytalno-rentowej. Jak to już zostało wskazane, postępowanie cywilne, a takim jest także postępowanie przed Sądem Ubezpieczeń Społecznych, ma charakter kontrydiktoryjny, czego wyrazem jest dyspozycja art. 232 k.p.c., określająca obowiązek stron do wskazywania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne, co z kolei jest potwierdzeniem reguły z art. 6 k.c., wyznaczającej sposób rozłożenia ciężaru dowodu. Podkreślić należy, że reguły art. 6 k.c. i 232 k.p.c. nie określają jedynie zakresu obowiązku zgłaszania dowodów przez strony, ale rozumiane muszą być w ten sposób, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń, ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu co do tych okoliczności na niej spoczywał. Ciężar dowodu określa wynik merytoryczny sporu (sprawy) w sytuacji krytycznej, gdy strona nie udowodni faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (...) Podobne stanowisko zajął Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 18 stycznia 2012 r. (sygn. akt I A Ca 1320/11, LEX nr 1108777) wskazując, iż jeżeli materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie daje podstaw do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych, Sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów(...) Strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swoich twierdzeń ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu, co do tych okoliczności na niej spoczywał.

W przedmiotowej sprawie nie ulega wątpliwości, iż to na ubezpieczonym, zgodnie z regułą wyrażoną w art. 6 k.c., spoczywał ciężar dowodzenia w sprawie, że (...) ma prawo do przedmiotowego świadczenia. (...) Prawo do tego świadczenia ubezpieczeniowego jest prawem o charakterze szczególnym, stąd wszystkie ustawowe przesłanki do nabycia emerytury w obniżonym wieku muszą być spełnione łącznie i wykazane w sposób pewny i wiarygodny. Ustawodawca w tym zakresie nie dopuszcza bowiem żadnego odstępstwa. (...) Ten obowiązek na podstawie wskazanych wyżej przepisów procesowych, tj. art. 6 kc i 232 kpc należał bez wątpliwości tylko do ubezpieczonego”(wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 28 października 2015r. , sygn. akt III AUa 774/15).

W niniejszej sprawie J. K. (1) nie wykazał okresów w jakich wykonywał na stałe i w pełnym wymiarze czasu - prace kierowcy ciągnika w transporcie lub inne prace wymienione wykazie A rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. podczas zatrudnienia w (...) Gospodarstwie (...) w K. Zakładzie (...) w D., które to prace uprawniały do nabycia prawa do emerytury w wieku obniżonym .

Reasumując sąd uznał ,iż na dzień 01 stycznia 1999r. wnioskodawca nie legitymował się stażem pracy w warunkach szczególnych w łącznym wymiarze 15 lat, przy pracach - określonych w wykazie A Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r.w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze .

W konsekwencji na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kodeksu postępowania cywilnego sąd oddalił odwołanie , gdyż nie było podstaw do jego uwzględnienia z przyczyn wymienionych w niniejszym uzasadnieniu .